

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredni ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Ogravnštvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

 Zaradi denasnjega praznika izide prihodnji list četrtek.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim naročnina poteče konec junija in druge narodnjake vabimo na novo naročbo „Slov. Naroda“.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.

Za četrt leta 3 " 30 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta 8 gld. — kr.

Za četrt leta 4 " — "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.

Po pošti sprejemati " " 3 " — "

Administracija „Slov. Naroda“.

O slovanskej trgovini na jugu.

IX.

(Konec.)

Dorasten mladenič pač svojega materinega jezika, akoravno se ga je s svojim privatnim trudom naučil, ne more tako drago prodajati nego angleščino, francoščino, nemščino, italijanščino, če jo zna. In ker je to žalibože resnica, očita se nam sé smehom: „Čemu vam je vaš materini jezik, čemu narodne šole?“ A, gotovo drugače bi se našemu lepemu jeziku godilo, ako bi materialni in duševni delokrog bil razširjen in da ne najdemo večjega in bolj hvaležnega predmeta za delovanje nego je trgovina in obrtnija sem uže razjasnil.

Ali, kakor povsod, tudi, in še posebno med nami Slovani, ki imamo domače pridelke in kupčijo z domačino za podlago, prva mora priti ta kupčija, ona mora nas do svetovne kupčije povzdigniti, kupčija je pa tudi podloga obrtnije, ona mora surove pridelke po nizkih cenah, kolikor je mogoče pripeljevati, potem pa za njene izdelke trge poiskati, prodajo zagotoviti in po dobrih cenah; je še to, — da obrtnija dobro napreduje, mora se delavcem in ljudstvu sploh, vse tiste potrebe, ki z daljnih krajev dohajajo, po ceni preskrbeti, da ljudstvo denar prihrani, in da delavci lahko sebe in svojo družino spodobno preživé in le tako bi bila konkurenca mogoča, ne samo doma, ampak tudi na tujem.

Tistemu ljudstvu, ki ima ta načela pred očmi, se kaj tacega ne bo prigodilo, kakor našim ustavovercem, katere vlada direktno podpira, mi pa, po sili indirektno. Njih kupčija gre rakovo pot in njih obrtništvo ne more še doma s tujim blagom konkurirati, ker osnova je slaba, in v preteklih letih bila je tudi sleparska.

S tem sem hotel razjasniti nekoliko naše stanje, potrebe in našo nalogo oziroma trgovine, zadeva, ki se mi zdi posebno za sedanjí čas prevažna, da se ne bi svojih rojakov na njo opozorovalo in na bolj zdatno prizadevanje opominjevalo. Dalo bi se o tej stroki še mnogo na dolgo in široko pisati, kar pa ozki prostor tu ne dopušča. Razumnemu narodnjaku bode ta kratka razprava zadostna, da razvidi, kje imamo iskati vira svojega prihodnjega blagostanja.

Veselo me je slišati, da naš edini denarni zavod „banka Slovenija“ je v preteklem letu dobro napredovala, da je uže zmaga večino težav, katere ji je bil nakopal narodni ranjki absolutizem, le po poštenih načelih s skrbnim rodoljubnim gospodarenjem se

bo ta narodni zavod okrepčal in tako postal močan steber našega narodnega premoženja, posebno se mi je srce razveselilo, ko sem slišal, da ta naš denarni zavod se misli tudi resno občne kupčije udeležiti. Ako se dovelj močnega čuti, naj se ne mudi in ako sam ne more vsega storiti, naj si poišče narodne moči da svojo nalogo tem hitreje izvrševati začne, kajti bati se je, da nas tujci ne prehitijo in našo deželo še bolj v svoje kremplje dobe in oskubijo. —

Znebimo se prirojene nam nemarnosti in zavidnosti; varujmo se vsacega domačega razpora, gledajmo le na korist in blagost naroda. Kajti preveliko dela nas čaka, ki bode upotrebovalo vse naše združene moči, da ga zvršimo. Hude nevarnosti nam preté od vseh strani. Skrajni čas je, da napnemo vse sile. Zmaga bode gotova, ako složni, neutrudljivo, razumno in pogumno korakamo proti namenjenemu cilju.

Ne bojmo se težav, ki nam strašijo pri začetku vsacega našega podvzetja, spominjajmo se vedno besedij našega vrlega pesnika ki pravi o slovanskem oratarju: „vse doseže kar mu drago, bodi slava bodi blago.“

Vzemimo si za izgled druge manjše narode, ki so prispeli do naj višje stopinje omike, blagostanja in slobode kljub oviram, ki bi se nam sedaj zdele nepremagljive in pred katerimi bi mi gotovo obupali in se nikoli dela ne lotili.

Dolžnost vsacega človeka je svoje moči delu in trudenju za lastni in za občni domovinski blagor žrtvovati, in prave sladkosti našega življenja bomo le takrat uživali kadar bomo nalogo, katero nam je božja previdnost postavila, izvršili.

Ako mi Jugoslovani v resnici želimo boljše bodočnosti, če hočemo uspešno napredovati na duševnem in materialnem polju, smemo

Listek.

Zilska dolina.

(Spisal Lj. Dragotin.)

Tu mi stoji 'na tratica
Oj lepa z'lena tratica;
Na trat'ci lepa lipica
Oj lepa z'lena lipica;
Pod lip'co stojé pobiči
Oj vsi veseli pobiči!

Narod. pesen.

Uže dalje časa sem nameraval ogledati si preimenitno koroško zilsko dolino, katere prebivalci so še povsem ohranili svoj lepi rodni jezik slovenski in mnogotere navade in šege iz starodavne zgodovinske preteklosti ter ob enem krepko kot branitelji Slovenstva stojé na meji laško-nemškeje. Zemlja sama pa brez narodovega življenja in brez vsakotere glavne posebnosti v občem

nij tako preimenitna in zelo zanimiva, kakor kadar jo vidiš obdano in razveseljeno po ljudstvu samem. Zmirom se človeku, ki si ne ogledava samo naravostno krasoto in kinč naših prezalnih slovensko-koroških dolin, temuč tudi z gnušenim srcem in z nekim nepopisljivo vzvišenim veseljem življenje in navade tu bivajočega krepkega slovenskega roda opazovati hoče, bolj dopada v staro-narodnem duhu in v pravej edinstvi družji, da pri narodnej zabavi za nekaj časa pozabi trudopolno nalogo svojega stanja.

Enaka prilika se mi je pretečene binkošne praznike ponudila. Vpозorjen po dobrem prijatelji, bistriškem županu, gospodu F. V. sem takoj v nedeljo zjutraj napotil se, da vidim Zilo in ljudsko veselico, katera se je imela na binkoštni ponedeljek v Bistrici praznovati. Čestiti bralec tu stoječih vrstic in draga mi bralka sta uže gotovo

uganila, da menim tu tako zvani „ples pod lipo“, o katerej zabavi je uže marsikateri kaj malega priobčil in katera je tudi mene tako navdušila in zanimala, da hočem vendar le še nekaj drobtine, tej vsaj nekoliko znane reči pridejati.

Pelja se po železnici od Celovca proti Trbižu uže opazujočega človeka raznovrstno zanima. Tu vidiš najprej svetoznano vrbsko jezero, na katerega obali se pelješ skozi tri postaje, namreč: Krivovrbje, Poreče in Vrbo. Jezero, o katerem je mej narodom marsikatera krasna pravljica, je pri primerno nevelikej širokosti pol tretjo miljo dolgo in obsega blizu 15.000 oralo. Na južnej strani ti za malim hribovjem strmo nasproti gledajo naši slovenski gorotani, zdaj še močno pobeljeni ponosni vrhovi karnskih planin. Enako strmi proti zahodu 6800' visoki sve-dok tu nekda povsod živečih Slovencev,

zanašati se le sami na sé in da svoje namene dosežemo, naslanjati se moramo na tista načela, ki sem jih dostojno razjasnil. „Neomejeno rodoljubje, neutrudljivo delo in nerazrušljiva narodna sloga.“

Ne poslušajmo narodnih pesimistov, kateri so najnevarniši nasprotniki naše narodne reči. Ti nas strašijo pred vsakim korakom in nemajo nikoli niti besedice, s katero bi svoje rojake iz nemarnosti dramili. Ti pesimisti so večidel le leni egoisti, nemarneži in ljudje, kateri so se še premalo po svetu ozrli in naše okolnosti le enostransko poznajo, pravega rodoljubja pa se pri teh ljudeh še malo ali nič nahaja.

Stori naj se torej prvi korak in ustanovi naj se v Trstu, v tem našem materijalnem središču, narodni trgovinski zavod.

Lotimo sé veselo krepkega dela in iztrgajmo tujcem monopol iz rok, ki nas tišči. Razširimo našej mladini polje delovanja in dajmo jej priliko pomagati si, da postanejo vrli samostalni slovanski državljani. V desetih, k večjemu v dvajsetih letih bi se mej slovanskimi meščani in občno po deželi, blagostanje neizmerno pomnožilo in oni, ki bodo postavili temeljni kamen tej cvetočej lepšji prihodnosti, bodo gotovo pri narodu v večnem spominu živeli.

J. P.

Kako ravnati, če toča pobije vinski trs.

(Spisal Anton Ogulin v Novem mestu.)

Na stavljeno vprašanje v „Slovenskem Narodu“ št. 138. o rezultatih, po nekem vinogradniku iz Novomeške okolice priporočanem obdelovanju po toči pobitega trsa, moram kot pisalec dotičnih člankov sledeče objaviti:

Nij res, da bil bi jaz v listu „Novice“ ali v „Weinlaube“ obrezovanje po toči poškodovanih vinskih trt precej po toči priporočal, nego članki moji v „Novicah“ so bili le provocirani vsled priporočanega obrezovanja v omenjenem listu.

Kakor je iz dotičnih listov „Novic“ in posebno iz št. 17. v „Weinlaube“ od 1. septembra 1873 l. razvidno, sem jaz obrezovanje poškodovanih vinskih trt, posebno, ako so bile pokončane ob času druge cirkulacije soka in ker torej zavoljo nenavadnega iztekanja soka nastane veliko oslavljenje trsa,

zavračal, in poskusi nekaterih vinogradnikov so pokazali, da je bilo obrezovanje trsa v jako neprilичnem času, ker so obrezane trte pogubile le še slabe mladice.

Priporočal sem v „Novicah“ in v „Weinlaube“ le otrebljenje enako po metodi, kakor se ima to delati vsako leto pred evtjem in ki koncentrira životni sok na malo ok in tako poviša moč vinske trte. Priporočal sem privezovanje mladice, ki pa novo poganjajo, ker se, kakor znano, rast te, vsled navpičnega stanja pospešuje in sem popisal kako naj se to dela.

Pri tem vinogradnem delu sem bil čisto sam na sé navezan, ker nijsem v nobeni različni knjigi, o tej reči pisanih, našel dobrega sveta, nego sem povsodi le pregovor Senekov potrjen našel: največja učenost je v tem, izpredvideti, da nikdo nič ne vé. Vendar navod moj ni baš kaka nova teorija, nego je rezultat natančnih izkustev o rasti vinske trte pri umnem obdelovanju in kot tako so ga v internacionalnem shodu izvedencev na Dunaji na podlagi mojega, 7. oktobra 1873 l. v jury-paviljonu svetovne razstave utemeljenega predloga, pripoznali in tudi sprejeli.

Pustil sem precej po začetem delu v mojem poškodovanem vinogradu 10. avgusta 1873, ne sicer zaradi nezaupanja zoper mojo lastno teorijo, temuč zavoljo tega, da bi resničnosti in ceno svoje metode očitno konstatiral, — v vsakej parceli nekoliko vinskih trt nedotaknenih, nekoliko pa takoj obrezanih in od teh zadnjih sem polovico, ko so se očehica prikazala, otrebil, drugo polovico dalje nijsem niti obdeloval in uže takoj prvo jesen se je pokazala pri teh, v celotnih razmerah rastočih vinskih trtah resnica ali pravilnost mojega ravnanja.

Neobdelovane trte so na vse strani poganjale prav slabe vejice, a obrezane, ki pa dalje nijso bile obdelane 3—4 nekaj boljših, obrezane in boljše pa dolge, vendar vedno slabe mladice; otrebljene trte se pak okrevale po jako ugodnem vremenu in vselem rastji pospeševane, ter so rodile mladice, katere bi bil vsak neizvedencev smatral za vejice nepoškodovanih trt, da si so le te imele časa le 3 mesece za svoje razvijanje.

Vsled ustnega poziva sem meseca oktobra 1873 l. poslal nekaj teh trt, obdelovanih po različni metodi c. k. trtnemu posku-

ševalnemu oddelku v Klosterneuburg, ter tam dobil tudi ugodno pripoznanje.

Topla zima 1873/4 l. obvarovala je trlo, ki je po toči z nova vzrasla, da nij posebla ali večina starih trt ali v prejšnji ali v letošnji zimi bila uničena in se je povsodi nahajala trsna smrt.

G. dr. Kopač omenja, da so na obrezanih trtah vzrasla očesa ovenela. To je le moč vsled letošnje neugodne zime in spomladi in vsled nedozorelega trsa, ker tega nijsem zapazil niti v svojej poskuševalnej partiji, niti v drugem obrezanem vinogradu, katerega sem opazoval.

Treba je, da se poškodovanim trtam v jeseni ali spomladi primerno pognoji v pomnoženje redivnega soka v zemlji, ali paziti je tudi pri izbiri gnojja na kemične dele zemlje, zlasti pri upotrebljevanju čvrstega gnojja iz hleva je treba velike pozornosti, kjer se nahaja v mnogih delih magnezija, ker so poskusi v Klosterneuburgu pojasnili škodljivost fosforno-kislene magnezije, kakor to vem iz ust ondotnega načelnika poskuševalne štacije g. dr. Roesslerja.

Dasiravno se moji vinogradi uže štiri leta pognojevajo z mešanim gnojem, ki obstoji iz dobre zemlje, različnih odpadkov, govejega gnojja in pepela, vendar sem pri vsem tem rabil pomočno pognojevanje, ki je ugajalo dosedanjemu gnojnej moči zemlje in sem zavoljo tega, da bi bila manipulacija bolj lahka, in da bi imel manjše stroške spomladi l. 1874 oskrbel trsno obrezovanje, obsekavanje količkov, gnojenje, prvo obsekavanje in nakoljenje na ta le način:

Razdeil sem trsno obrezovanje v dve delavni dobi. V prvi dobi sem le stare trte do 2 najmočnejšega očesa odstranil (pustil sem namreč pri trebljenju po toči stati 2 novi mladici, od katerih sem eno skrajšal) s kromeriškimi škarijami, ki so za to popolnem sposobne, in kjer se žaga večidel potrebuje le pri suhem trsu, potem sem kolje okolil ter položil na zemljo, da bi ne ovirali daljših del.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. junija.

Naš *cesar* je 27. t. m. na Češko odpotoval, da se tam snide z ruskim car-

stari Dobrač, kateremu bi ljubeznivi Nemci celo ime preradostno odvzeli, ter ga za vse veke „Villacher Alpe“ imenovali, — ali izbrisati se ne dá spomin nekdanjih dni! On je in ostane obdarovan s prvotno slovenskim imenom, ker so njegovo moč naši pradedi pod tem imenom izpoznali. Bilo je namreč 25. januarja leta 1348., ko se je po strašnem potresu večji oddelek beljaškega mesta porušil in so močni gradovi, na pr. Küllerberg, Föderau, Hollenburg, Wildenstein, kakor kake slabe lesene bajtice, čez noč propali. V istej nesrečepolnej uri se del Dobrača udere in pospe najrodovitnejše pokrajine poleg Zile. — —

Od jezera naprej, ko se ti jezero izpred oči umakne, te parovoz v dobrih dveh urah dopelje do slednje postaje Maglern-Thörl (Vrata). Tukaj trdi kupé zapustivši korakaš zahodno proti zilski dolini. Uže prvi kraj, ležeč na prijaznem holmcu, v resnici „vrata“

kot vhod v Zilo, je prav zanimiv in te nehoté spominja na krepke straže, katere so tukaj stale ob časih sredovekne in novejšje zgodovine proti naliwu raznih sovražnikov.

Cela zilska dolina se loči v zgornjo in dolnjo; spodnja se širi do št. Mohorja in obseza glavnejše kraje: Borljane, Štabenj, šent Pavel, Čače, Gorjane, Brdo, Zahomec, Dražčice, Smerovčice, Čajna in najglavnejši kraj gledé velikosti in zveste obranitve starodavnih šeg zilska Bistrica. Vsi ti kraji so z ozirom na zgodovino, z ozirom na raznovrstne navade in jako zdatnega zaklada narodnih pravljic, vraž in pesen, z ozirom na posebno, jako kinčalno nošo in povsem narodno obleko za se enotna celota.

Kar mi je bilo v dveh dnevih, opiraje se na izvedene, tam bivajoče možake starejših let, in naslanjaje se na jako natančne izjave nekaterih zelo starih kmetskih žen, gledé teh izredno lepih šeg, opazovati in si

zapomniti mogoče, to hočem tu v kratkem podati.

Prvi dan sem si nekoliko ogledal v resnici krásno dolinico, obdano na obeh straneh od mogočnih gora. Mej krajema so mi bile posebne pozornosti vredne Gorjane, kjer je poprej živel in na slovstveno-narodnem polju prav marljivo deloval rojen Ziljan Matija Majar, kateremu se imade ravno zilska dolina zahvaliti, da jo je s tako gorečnostjo in otroško ljubeznijo pri vsakej priliki ne samo drugimi Slovenci, temuč vsem Slovanom najživejše in lepše narisal, ter jej po zdatnem trudu mnogo lepih narodnih pesnij ohranil; on je uzrok, da so razni slovanski plemeni po pravici v daljni Moskvi občudovali krasne noše naših krepkih Žiljanov in brdkih Žiljank.

(Dalje prih.)

jem, ter ga spremlja do avstrijske meje. Nobeden ministrov ni spremljal našega cesarja, vendar to shajanje ni brez politične pomembe, ker spet kaže, da se naš in ruski dvor vedno bolj približujeta.

Delavski strike v **Brnu** še ni končan. Policija brez usmiljenja iztirja iz mesta vse delavce, kateri nečejo na delo pod pogoji od fabrikantov jim naloženimi. Zaprtih je že dosti delavcev in delavk.

Hrvatski „Obzor“ si močno prizadeva pobiti dr. Makanca, protivnika sedanje oportunistične politike na Hrvatskem. Uže tri tedne prinaša vsak dan en članek proti dr. Makancu.

Ogerska spomenica v zadevi colne in trgovinske zveze z Avstrijo je bila 25. t. m. izročena. Cisjejtanski ministri so se — pravi poročilo ogerskih — zadržali rezervirano. To se razumeje, če imamo take veljake za trgovinske ministre kakor je Chlumetzky.

Vnauke države.

Francoski predsednik republike je šel v Toulouse in je nesel pomoči poškodovanim po povodnji, 100.000 frankov, ki jih je dovolila narodna skupščina.

V **Rimu** je senat posvetoval se o proračunu. Minister Mingheti je rekel, da je vsakako finančno v redu, da se bode deficit iz dohodkov plačal.

Volitve na **Bavarskem** postajejo zanimive. Program patrijotov, ki so cerkveno vprašanje hvalevredno na stran pustili, izreka svojo nevoljo nad Bismarkovim velikan- skim vojnim proračunom in hoče imeti mir za Nemčijo, ne pa večne vojske kakor Prusi.

Švedske novine imajo poguma in kar je glavna stvar, tiskovne svobode dovolj, da skoro brez izjeme odločno odbijajo nemško razlaganje, da bi pohod švedskega kralja O-karja imel političen pomen, to je, zvezo Švedov z Nemci. Švedski listi izrekajo Nemcem popolno nezaupanje, tudi, če bi njihov kralj drugače mislil, kar pa ni. — Torej tudi tukaj pri Švedih Bismark prijatelj ni dobil.

Mej **Perzijo** in Turčijo je zopet nastal hud prepir zaradi meje in njene uredbe. Postaviti se ima baje evropska mirovna sodba, ki bode mej obema državama odločila.

Dopisi.

Iz Središča 27. jun. [Izv. dop.] Od mnogih krajev dohajajo žalostne novice o velikih nesrečah, katere je prouzročil oblak sipajé pogubljivo točo, uničavši up kmetovalca. Tudi naš trg je 22. t. m. zadela grozna nesreča. Ogenj je po noči tri poslopja s pristavami vred popolnoma uničil. Živina je bila rešena razen 6 svinj, katere iz hleva hotele niso iti. Zavarovan ni bil nobeden. Mirno vreme in hitra pomoč ste pripomagali, da ni ogenj dalje razsajal. Ako bi bilo vetrovno, pogorelo bi pol trga, ker se strehe tiščé in večina brambov je s slamo kritih. Nalegla je ogenj ali hudobna roka, ali pa mu je krivo ponočno vasovanje. Hlapci in drugi suroveži se zvečer v celih krdelah po ulicah premikajo ter s krikom ponočni senj kratijo. Posestnik še družini žal besede reči ne sme, dasiravno mu hlapec drugi dan zaradi truda in zaspanosti, delati ne more in vsako priložnost po dnevi porabi, da se vleže. Ako bodo posli še dolgo tako svobodo imeli, bo hudo za kmetovalca. Naše predstojništvo je uže večkrat prosilo za žandarje, ali brez uspeha. Pri mirnih shodih in nedolžnih veseljah so žandarji pri roki, za taki posel pa brš ko ne niso. — Po dolgi vročini pokazali so se včeraj tamni oblaki, iz katerih je padel bla-

gonosni dež. Po ljutomerskih hribih je brš ko ne toča bila in okoli Ljutomera, Štrigove in Štanetincev moralo je strašno liti, ker je čez Središče tekoči potok tako narastel, da je seženj visoko obrežje prestopil, na okoli ležečem polji obilo in veliko škodo naredil. — Pred nekaterimi dnevi umrla je neka ženska, katera je lansko leto večkrat v Varaždin v samostan k spovedi hodila. Revica je preteklo jesen z blaznela zaradi ideje, da je velika grešnica.

Domače stvari.

— (Novi ljubljanski škof.) Ravno- kar pred končanjem lista nam je došel telegram iz Dunaja, da je vis. č. prošt g. J. Zl. Pogačar od papeža bil 27. t. m. konsekriran za ljubljanskega škofa.

— (Tiskarska slavnost.) V čast petdesetletni delavnosti tiskarja g. Kaderžavka napravili so ljubljanski tiskarji v nedeljo 27. junija slavnost na vrtu „pri zvezdi“. Vrt je bil lep okinčan s zastavami in zelenimi vencii. Program se je točno vršil; peli so izborni pevci dramatičnega društva, svirala pak je vojaška godba. Vsi prostori so bili prepolni občinstva in sicer, kar se nam zdi potrebno naglaševati, slovenskega občinstva, tako, da se je nam vpleteni nemški govor popolnem nepotreben zdel. Ob 9. uri sta prišla g. deželni predsednik pl. Widman in g. deželni glavar pl. Kaltenegger, da sta čestitala jubilarju. „Proslov“ spisan od gospe L. Pesjakove, je gdč. Erbežnikova z dobrim naglaševanjem deklamovala. Dež je večkrat silil vmes, pa občinstvo se ni dalo motiti in pozno v noč skupaj ostalo. S postrežbo, jedjo in pijačo smo bili zadovoljni.

— (Imenovanja.) G. Kočevár, c. kr. državnopravdniški namestnik, je imenovan za deželnega svetovalca pri ljubljanski deželni sodnji; g. Vidic, sodnik v Litiji, pride za deželnega svetovalca v Novomesto; g. Jordan, državnopravdniški namestnik, je imenovan za deželnega svetovalca v Celji. G. Kozbek, adjunkt v Konjicah, pride za okrajnega sodnika na Vransko.

— („Tagblatt“) nam očita zaradi članka o ljubljanskem mestnem zastopu „jesuitische Perfidie“. — Zmerjati zna vsaka baba. A začnite sodsko preiskavo in pokazalo se bo, da perfidija in laž je pri vas, ne pri nas. — Stranka, katerej smo očitali sleparijo in goljufijo in jo zaporedoma zastopj prosili, naj nam da priliko to pred edino kompetentno sodnijo dokazati, nema pravice, nam perfidijo očitati. V kloster pojte!

— (Strela v žandarmske bajonete.) Iz Maribora 26. junija se nam piše: Včeraj po pólu dne se je začelo nad našim mestom silno temniti. Uže se je, kakor je sploh v tem času navada, bilo bati, da bode po naših jako dobro obetalnih vinogradih udarilo. Ali razen nekoliko treskov in bliskov se je pričakovano hudo vreme odvrnilo. Kmalu potem pa počí glas, da je pri Leitersbergu strela v drevo udarila, pod katero sta dva žandarma z bajoneti stala. K sreči so ljudje, ki so na drugem bregu tudi pod drevjem vedrili, to nesrečo videli in se prihiteli poškodovana žandarma k življenju obuditi. Vlačili so ju, z vodo močili i. t. d. Žandarma so na večer v bolnišnico v Mari-

bor pripeljali, in čuje se, da sta iz vse nevarnosti. Ker na Leitersbergu ni visokih dreves, tako se za gotovo trdi, da so temu bajoneti krivi, katere sta žandarma na puškah nasajene imela.

— (Štajerski deželni odbor) pozivlje vse vinogradne posestnike na Štajerskem, naj pazijo v svojih vinogradih zaradi trsne uši. Ko bi se kjegod kazalo, da trsi slabo rasto ali listje uže po leti začne veneti, naj vinogradnik take trse izkoplje pa pošlje na ravnateljstvo vinogradne šole v Maribor, da se tam trs s koreninami na tanko preiskuje. V Brežicah so nekateri vinogradi zasajeni s trsami iz Kornneburga poslanimi. Pri mikroskopični preiskavi teh trsov se nikjer ni našla trsna uš.

— (Iz Krške vasi) 25. jun. se nam piše: Tu je bilo mrtvo truplo iz Save 14. t. m. izvlečeno, katero je po vodi do Breškega mostu priplavalo. Oseba je bila moškega spola, okoli 6 črevljev visoka, 35. do 40. letne starosti. Oseba ni nikomur znana. Obležena je bila v platnene blače in sukneno suknjo. Letina se dosti dobro kaže, posebno vinogradi; akoravno je bila tu pa tam nekoliko toča, katera se pa malo pozna.

Dunajska borza 28. junija.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)			
Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	10	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	95	„
1860 drž. posojilo	111	90	„
Aktije narodne banke	958	—	„
Kreditne aktije	218	25	„
London	111	40	„
Napol.	8	87 1/2	„
C. k. celinski	5	24	„
Srebro	101	15	„

Učiteljska služba

na narodnej šoli v **Konjicah** z dohodki III. razreda se razpisuje.

Slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi zmožni prositelji imajo pravilno dokumentirane prošnje pōtem predstavljené šolske gospodske do **konce julija** t. l. vposlati krajnemu šolskemu svetovalstvu v Konjicah.

Okrajni šolski svet v Konjicah,
dne 16. junija 1875. (219—3)
Predsednik: **Haas** l. r.

Podučiteljska služba

na narodnej šoli v **Gornjem gradu** z dohodki IV. razreda in prostim stanovanjem se razpisuje.

Prositelji, kateri morajo biti zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, imajo svoje dokumentirane prošnje do **konce meseca julija** t. l. vposlati krajnemu šolskemu svetovalstvu v Gornjem gradu.

Okrajni šolski svet Gornjegradski,
10. junija 1875. (217—3)
Predsednik: **Haas** l. r.

Gospodarji pozor!

Zavarovalnica „Minerva“

zavaruje po najnižji ceni

proti škodi po toči

za gotove premije ali pa proti menjicam.

Ravnateljstvo za slov. dežele:

Janez Jereb.

Pisarna v Ljubljani na starem trgu št. 155.
(164—8)

Naznanilo.

Ivan Šega dá svojo gostilnico z ledenico, kegljiščem in kos vrtom vred za več let v najem ali na račun od bokala točiti. (222-3)

Tudi svojo štacuno mešanega blaga, ker je kot znano v Sodražici vsak četrtek tržen dan, torej

zmirom veliko ljudi; hiša je prav pri cesti na prijetnem prostoru. Kateremu je po godu, naj se ogasi pri gosp. Ivanu Šegi v Sodražici, h. št. 89.

Loterijne srečke.

Na Dunaji 26. junija: 23. 30. 84. 51. 49.
V Gradcu 26. junija: 38. 87. 43. 68. 85.

Goriška čitalnica

potrebuje restavraterja in čuvaja. — Kdor želi oboje sprejeti, naj se pri podpisnem odboru ustno ali pismeno do konca julija oglasi, kateri mu bode daljne, jako ugodne pogoje naznanil. V goriški čitalnici, 21. junija 1875.

Čitalnični odbor.

Tuji.

27. junija:

Evropa: Schenk iz Dunaja. — Noli iz Celja. — Bök iz Bistrice. — Kneiper iz Dunaja. — Prüger iz Oggerskega. — Gril iz Dunaja. — Jenko iz Belgrada. — Steiner iz Dunaja.

Pri Slonu: Treukle iz Dunaja. — Merkel iz Reke. — Svetec iz Litije. — Krebs iz Dunaja. — Gorjup iz Gorice. — Frankovec iz Reke. — Cardaly iz Trsta. — Matanovič iz Javornika.

Pri Malici: Dutschka iz Dunaja. — Baš iz Celja. — Plugar iz Dunaja. — Mihelj iz Celja. — Kraus iz Dunaja. — Fischer iz Brna. — Korper iz Dunaja. — grof Kasini iz Italije.

Na sejmskem trgu

so prvičrat tu na ogled izpostavljeni največji ameriški orjaški krokodili,

samec 117 let star, 12 črevljev dolg, samica 47 let stara, 7 črevljev dolga.

Vrhu tega živ morski konj, 6 mesecev star, krmi se vsaki den.

Redek otrok z dvema glavama na enem telesu, z otoka Samos. Dalje ameriška opičarska kletka različnih opičarskih plemen. Odprto je vsaki den od 8. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

Vstopnina na I. prostoru 20 kr., na II. prostoru 10 kr. — Otroci in vojaki brez šarže plačajo polovico. S posebnim spoštovanjem

Cölestin Vodražka.

(232-2)

Vinsko in kletarsko orodje,

kakor: grozdne preše, grozdne mečkalnice, trtne obroke, kadi za vrenje, sode, mostne in vino preiskovalne aparate, dalje vse k vinstvu in vinstveni pripravi potrebne stroje, sploh vse priprave prodaje po tovarniških cenah: (228)

komisijonarski zavod permanentne izložbe v Klosterneuburgu.

Ceniki s podobami gratis in franco.

„Weinlaube“, list s podobami za vinstvo in kletarstvo, izdaja: telj A. W., svobodni g. pl. Babo, urednik dr. A. Zuchristan, tečaj VII. — Polu letna naročnina iznaša 3 gold. a. v. pri administraciji „Weinlaube“ v Klosterneuburgu pri Dunaji.

Janez Fačini

v Št. Vidu pri Zatičini, pošta St. Rochus na Dolenskem, ima

semena od čisto zdravih domačih in japonskih svilnih črvov

v jako velikej zalogi.

(233-2)

Piccolijeva lekarna „k angelju“.

Farmacijske specialitete
Gabriel Piccolita.

lekarna v Ljubljani, na dunajski cesti.

Anaterinova ustna voda in zobni prašek.

Boljši, nego vsaka druga zobna voda in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zobobol in ustne bolezni, zoper gnulobu in miganje zob, zoper difteritis ali vnetico grla in skorbut, prijetnega okusa in okusa, krepki daje zobno meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za čiščenje zob. Kdor ga enkrat poskusi, dal mu bode gotovo prednost, vzile vsem enaki izdelkom. 1 steklenica 60 kr., 1 škafja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano na ravnost iz mesta Bergen na Norveškem, brezurno in ne slabo dišeče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Pravi sajdičev pulver. Nareja se z čisto kemičnih tvarin. 1 škafja 80 kr., 1 tucat škafelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje z soljo, v pomoč bolehnemu človeku, pri vseh notranjih in zunanjih prisahtih, zoper večino bolezni, posebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica 40 kr.

Elksir iz Kine in Koke. Najboljši do sedaj znani želodčni liker. Pospešuje cirkulacijo in prebavljanje, ter razbije organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Glycerin-creme. Je posebno izborna sredstvo zoper razpoke usnice in kože na rokah. 1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad. Specijalno, da se očisti koža krasna, njezna in mehka, se jej daje prednost pred vsemi umivalnimi vodami, lepotilcem in lepotilnim sredstvom, katere so čisto škodljiva. 1 steklenica 1 gold.

Rajzevi pulver. Izključivo iz vegetabilnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej podobi izvorno brskost in čvrstost, kar se nahaja le pri mladim. 1 paket 10 kr., 1 škafja 40 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mirzihih sredstvih izlizen. Učinkuje znamenito krepilno in olajšujoče. 1 steklenica 40 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico. Učinek tega leka je dokazana istina in vsaki bolnik, ki je lek užel poskusi sam na sebi, se bode radostno prepričal, da je najmočnejše in zanesljivo sredstvo do sedaj znanih zoper ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Narocila se izvršujejo vratajočoj se pošto proti poštnemu povzaju. (132-45)

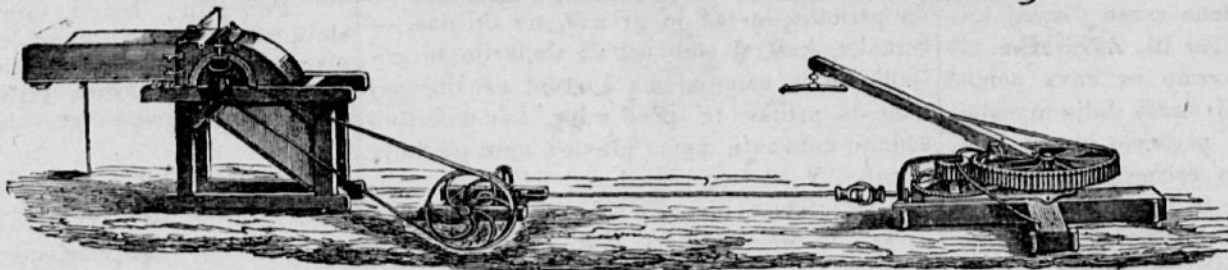
VOJSKE

sicer še ne bo tako brž, pač pa se nam uže bliža čas žetve in

mlačve.

Mlatiči bodo dragi, to je gotovo, in se bodo vrh tega težko dobivali, žita pa bo, kakor kaže, mnogo, in ker se samo ne omlati, treba preskrbeti si uže za časa drugih pripomočkov. Taki pripomočki so

ročne mlatilnice na cveke,

pri katerih ima troje, k večjem čvetero ljudij, možkih ali žensk, opraviti, in katerih vsaka na dan 30 do 40 merikov žita namlati. Pri tem je zrnje uže očiščeno plev, klasje do zadnjega zrnja omlačeno.

Teh mlatilnic je bilo lanske leto mnogo prodanih in kupci jih na vso moč hvalijo. Goniti in rabiti jih je prav lahko. Lansko leto so se prodajale po 132 gld. 50 kr., letos pa je cena nižana na 115 gld. v Ljubljani.

Za to mislimo, da ne bo noben količkaj veči posestnik zamudil napraviti si tako koristno mlatilnico; če pa je eden sam ne zmore, naj si jo napravijo po dva, trije, štirje, tudi cele vasi ali občine skup. Da se uže v enem letu splača, to je iz vsega tega gotovo vsakemu jasno. Dajó se tudi za plačo v obrokih.

Vsi drugi poljski in kmetijski stroji se lahko dobé, ako se naročé.

Zaloga ročnih mlatilnic v Ljubljani je pri

Jož. Debevco,

v Gradišci ob tržaški cesti, hiš. št. 57.

(231-1)